

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet ska ändras. Förslaget innebär att små och medelstora företag i beskattningen kan göra höjda avskrivningar också på anskaffningsutgifter för investeringar i anläggningstillgångar som de företar under åren 2009–2011. Under de tre första skatteåren är maximibeloppet av en avskrivning av anskaffningsutgiften för anläggnings-

tillgångar en normal avskrivning höjd med 50 procent. Tillämpningsområdet för lättningen förblir i huvudsak oförändrat.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2009 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft vid ingången av 2009. Den tillämpas första gången vid beskattningen för 2009.

MOTIVERING

1 Nuläge och föreslagna ändringar

Lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet (1262/1993) tillämpas på små och medelstora företags investeringar inom utvecklingsområdet under skatteåren 1998–2008. Enligt lagen får anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar som anskaffats för en produktionsinrättning eller ett turistföretag som grundats i utvecklingsområdet dras av i beskattningen genom avskrivningar som är större än de normala avskrivningarna. Skattelättnaden gäller utöver nya produktionsinrättningar och turistföretag även väsentligt utvidgande eller förnyande av produktionsinrättningar eller turistföretag.

Höjd avskrivning kan göras under det år då tillgångarna tas i bruk och under de två därpå följande åren. Maximibeloppet av en avskrivning som görs under dessa år är den i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968), nedan näringskattelagen, föreskrivna avskrivningens maximibelopp höjt med 50 procent. Rätten att göra höjda avskrivningar gäller sådana tillgångar som avses i 30 och 34 § i näringskattelagen, dvs. maskiner, inventarier och andra med dem jämförbara lösa anläggningstillgångar samt byggnader och konstruktioner. Den

storlek på avskrivningar för lösa anläggningstillgångar som föreskrivs i näringskattelagen får vara högst 25 procent av utgiftsresten. De maximala avskrivningarna för byggnader och konstruktioner är mellan 4 procent och 20 procent beroende på byggnadstyp. Således är beloppet av den höjda avskrivningen på exempelvis lösa anläggningstillgångar under de tre första åren högst 37,5 procent i stället för 25 procent och exempelvis avskrivningen på produktionsbyggnader högst 10,5 procent i stället för 7 procent.

Lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet tillämpas på investeringar som görs på utvecklingsområdets första stödområde som anges i det beslut av statsrådet som utfärdats med stöd av 38 § 2 mom. i regionutvecklingslagen (602/2002). Statsrådets förordning om utvecklingsområdet och stödområden (44/2007) trädde i kraft den 1 januari 2007 och tillämpas till den 31 december 2013. Stödområdena är belägna framför allt i norra och östra Finland.

Endast små och medelstora företag inom utvecklingsområdet är berättigade till skattelättnaden. Som små eller medelstora företag betraktas företag som har färre än 250 anställda. Dessutom förutsätts att företaget har en omsättning på högst 50 miljoner euro eller

en balansomslutning på högst 43 miljoner euro.

Med anledning av EG:s bestämmelser om statligt stöd har lagens tillämpningsområde från och med 1998 dessutom begränsats så, att stöd inte beviljas inom sektorer som det enligt EG-fördraget är förbjudet att stödja eller som är förknippade med särskilda begränsningar, dvs. inom s.k. känsliga sektorer. Eftersom de förbud och begränsningar som hör samman med de känsliga sektorerna inte kan beaktas när lagen tillämpas på en enskild investering, har det ansetts vara motiverat att vissa sektorer i sin helhet står utanför skattelättnaden. Skattestöd har således inte beviljats för investeringar som riktar sig till förädling av jordbruksprodukter, tillverkning av stål eller stålrör, framställning av konstfibrer, tillverkning av bilar eller bildelar eller tillverkning eller reparation av fartyg. På de grunder som framgår längre fram under punkt 4.2 föreslås att även utvinning av sten och brunkol ska ställas utanför skattestödet. Bransch- och storleksbegränsningarna i fråga om de företag som omfattas av lagens tillämpningsområde förblir i övrigt oförändrade.

För att främja investeringar inom utvecklingsområdet föreslås att skattelättnaden fortsättningsvis ska vara i kraft så, att små och medelstora företag som är verksamma inom utvecklingsområdena får göra höjda avskrivningar för investeringar som de gjort även under skatteåren 2009–2011.

2 Propositionens konsekvenser

Konsekvenser för skattintäkten

Enligt en skattstödsutredning från Statens ekonomiska forskningscentral (VATT) uppgick avdragen av höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet i beskattningen för 2004 till ca 7,8 miljoner euro, för 2005 till ca 13,9 miljoner euro och för 2006 till ca 13 miljoner euro. Därmed kan beloppet av avskrivningar inom utvecklingsområdena anses ha hållits på samma nivå som tidigare år.

Enligt den nämnda skattstödsutredningen har de årliga budgeteffekterna av avskrivningarna inom utvecklingsområdena varit ca

2,2 miljoner euro för 2004, ca 3,6 miljoner euro för 2005 och ca 1,9 miljoner euro för 2006.

Tillämpningen av höjda avskrivningar vid beskattningen gör att avskrivningarna på motsvarande sätt blir mindre under senare år. Som helhet betraktad består den fördel som företagen får genom skattelättnaden av den ränteförmån som uppkommer genom att avskrivningarna är degressiva. Företagens årliga räntefördel av att företagsbeskattningen skjuts upp beräknas uppgå till ca 0,5 miljoner euro.

I samband med att skattelättnaden fortsätter att gälla kan det sammanlagda beloppet av höjda avskrivningar beräknas hålla sig på samma nivå som de senaste åren. Vid beskattningen för 2009 kan beloppet av höjda avskrivningar beräknas uppgå till ca 8,5 miljoner euro. Skattelättnaden blir således ca 2,23 miljoner euro. Statens andel av de förlorade skatteintäkterna är ca 1,7 miljoner euro, kommunernas andel ca 490 000 euro och församlingarnas andel ca 39 000 euro. Åren 2010 och 2011 uppskattas de förlorade skatteintäkterna uppgå till ca 2,3 miljoner euro per år.

Effekterna av skattelättnaden

Statens ekonomiska forskningscentral utredde år 2005 på finansministeriets begäran effekterna av avskrivningar på investeringar som görs i utvecklingsområden. I undersökningen utreddes särskilt stödets effekter på investeringarna och på den regionala fördelningen av investeringar, skattelättnadernas kvantitativa utveckling och överlappningar mellan skattestöd och direktstöd till företagen åren 1994–2002.

Utredningens slutsats var att de avskrivningar som görs inom utvecklingsområdena i stort sett har mist sin betydelse som ett regionalpolitiskt instrument. Stödet har minskat till en bråkdel jämfört med nivån på 1980-talet och beräknas ha varit ca 0,5 miljoner euro under de senaste åren. Stödnivån i fråga om stödet var också låg, cirka en procent av värdet av investeringen. Stödet utnyttjades i mycket liten utsträckning. Enligt utredningen torde inte skattestödets kvantitativa utveckling enbart bero på strängare grunder för stö-

det utan även på att företagen inte har varit villiga att göra skattelättnadsavskrivningar, även om de hade rätt till det. Enligt en grov uppskattning utnyttjades skattelättnaderna en eller flera gånger under åren 1994–2002 endast av ca 6 procent av de företag inom industri- och restaurangbranschen som är verk-samma inom utvecklingsområden. Beloppet av investeringarna inom utvecklingsområdena förefaller även vara tiotals gånger större än det belopp som utgör grunden för avskrivningar inom utvecklingsområden.

I utredningen bedömdes den ringa användningen av avskrivningar bero på bl.a. att lönsamheten i en del av företagen inte är så stor att den tillåter avdrag för skattelättnadsavskrivningar, och med de nuvarande grunderna för stödet och den låga räntenivån upplevs den räntefördel som stödet ger vara obetydlig. Å andra sidan kan avdrag för en avskrivning till och med öka ägarens och företagets totala skattebörda på grund av avskrivningens inverkan på nettoförmögenheten. Skattelättnadsavskrivningar minskar företagets egna kapital och därmed även soliditeten, vilket eventuellt kan bli till en nackdel i affärsförbindelserna. Avdrag för skattelättnadsavskrivningar innebär dessutom administrativa kostnader eftersom de inte hör till de planerliga avskrivningarna i bokföringen, utan ska upptas som förändring i avskrivningsdifferensen i bokslutet samt specificeras i skattedeklarationen.

På grundval av Statens ekonomiska forskningscentralens utredning drogs den slutsatsen att skattelättnaden i sin nuvarande form inte har någon nämnvärd betydelse som investeringsincitament. Enligt uppgifter från Statens ekonomiska forskningscentral ändrades antalet företag som gjort avskrivningar inom utvecklingsområden nästan inte alls åren 2005 och 2006. Därför kan slutsatsen på grundval av utredningen från 2005 alltså betraktas som gångbar. Av den anledningen är det befogat att ompröva om det är ändamålsenligt att lagen fortsätter gälla.

3 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet. Utlåtande om propositionen begärdes av arbets- och näringsministeriet, Skattestyrel-

sen och Statens ekonomiska forskningscentral. Enligt arbets- och näringsministeriets utlåtande är små och medelstora företags investeringar i Finland med särskild fokusering på tillväxt försiktiga, och därför är det motiverat att även i fortsättningen tillgripa skattestöd enligt propositionen för att påskynda investeringarna. Skattestyrelsen fäste i sitt utlåtande avseende vid att kumuleringen av stöd bör nämnas i motiveringen. Statens ekonomiska forskningscentral konstaterade att den inte anser det vara befogat att lagen fortsätter att gälla i nuvarande form. Enligt utlåtandet bör man överväga möjligheten att upphöra med stödet eller slå ihop det med de direkta stöd som arbets- och näringsministeriet administrerar.

4 Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

4.1 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2009 och avses bli behandlad i samband med den.

4.2 Europeiska gemenskapens reglering av statligt stöd

EG:s bestämmelser om statligt stöd grundar sig på artiklarna 87–89 i EG-fördraget. Därtill finns specialbestämmelser om stöd till vissa sektorer. Statligt stöd som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen, genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är enligt artikel 87 i EG-fördraget inte lämpligt för den gemensamma marknaden. Exempelvis en skattelättnad som beviljas företag kan utgöra en sådan stödåtgärd som strider mot gemenskapsrätten.

Skattestöd enligt denna lag utgör i artikel 87.1 i EG-fördraget avsett stöd. I fråga om höjda avskrivningar handlar det om skattemässiga åtgärder som är speciella eller selektiva i den meningen att de gynnar små och medelstora företag som är belägna i vissa områden och därmed utgör ett undantag från det allmänt tillämpliga skattesystemet.

Kommission har den 12 december 2001 antagit en förordning (EG) nr 70/2001 om till-

lämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag, nedan förordningen om små och medelstora företag. Det stöd som avses i denna lag har antagits som investeringsstöd enligt förordningen om små och medelstora företag, vilket kommissionen genom sitt beslut SG(2001) D/289096 av den 11 juni 2001 har godkänt som förenligt med den gemensamma marknaden.

Den 6 augusti 2008 antog kommissionen förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget, nedan *allmänna gruppundantagsförordningen*. Den nya allmänna gruppundantagsförordningen har ersatt bl.a. den tidigare förordningen om små och medelstora företag.

Enligt den allmänna gruppundantagsförordningen ska investeringsstöd till små och medelstora företag anses vara förenligt med den gemensamma marknaden och ska vara undantaget från den anmälningsskyldighet i fråga om statligt stöd som avses i artikel 88.3 i fördraget, om stödordningarna och de individuella stöd som beviljas enligt dem uppfyller alla villkor i förordningen. Dessutom förutsätts att stödordningen innehåller en tydlig hänvisning till den nya gruppundantagsförordningen med angivande av förordningens titel och en publiceringshänvisning till Europeiska unionens officiella tidning.

Som stöd av det nämnda slaget betraktas stöd för små och medelstora företags investeringar, om stödnivån, dvs. stödbeloppet i förhållande till värdet av investeringen, inte överskrider 20 procent i fråga om små företag och 10 procent i fråga om medelstora företag. Stödnivån anges som maximalt stödbelopp i förhållande till de godkända kostnaderna för stödprojektet. Den nya gruppundantagsförordningen innehåller begreppet investeringar i materiella anläggningstillgångar, vilket är samma begrepp som i den tidigare förordningen för små och medelstora företag.

I förordningen förutsätts dessutom att stöd som avses i förordningen inte får kumuleras med något annat stöd som är undantaget genom förordningen eller med stöd av mindre betydelse som uppfyller villkoren i kommis-

sionens förordning (EG) nr 1998/2006, eller med annan gemenskapsfinansiering som avser samma stödberättigande kostnader, om en sådan kumulering skulle leda till att stödet överskrider den högsta tillåtna stödnivån eller det högsta tillåtna stödbeloppet för denna typ av stöd enligt den nya förordningen.

Stödnivån enligt den fortsatta stödordning som föreslås i denna proposition har beräknats uppgå till ca 1 procent. Det beräknade kvantitativa skattestöd som följer av den höjda avskrivningsrätten kommer att beaktas när nivån på annat stöd övervägs så att de totala stödbeloppen inte överstiger det tillåtna högsta beloppet.

Begreppet små och medelstora företag i den nya allmänna gruppundantagsförordningen är i praktiken detsamma som i kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag. Definitionen har tagits in i bilaga I till den nya gruppundantagsförordningen. Det föreslås därför att hänvisningen i 2 a § 3 punkten i lagen ska ändras så att det hänvisas till denna bilaga i den allmänna gruppundantagsförordningen i stället för till den nämnda rekommendationen.

Den nya gruppundantagsförordningen innehåller inte några betydande ändringar för de s.k. känsliga sektorer som har ställts utanför tillämpningsområdet för förordningen, med undantag för kolindustrin som entydigt faller utanför tillämpningsområdet. Det föreslås därför att förteckningen över branscher som inte omfattas av bestämmelserna om investeringar som berättigar till skattelättnad kompletteras med utvinning av sten- och brunkol.

Enligt artikel 1.6 i den allmänna gruppundantagsförordningen ska förordningen inte tillämpas på stöd till företag i svårigheter och inte på stöd eller stödordningar som inte uttryckligen utesluter utbetalning av individuellt stöd till förmån för företag som har oregerade återbetalningskrav till följd av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden. Det sistnämnda villkoret benämns Deggendorf-villkoret.

I 1 § i lagen om tillämpning av vissa av Europeiska gemenskapernas bestämmelser om statligt stöd (300/2001) bestäms om förfa-

randet vid verkställande av ett beslut av kommissionen om avbrott i utbetalningen eller återkrävande av stöd som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget. Beslutet ska utan dröjsmål verkställas genom ett beslut av den myndighet som ansvarar för återkravet. Paragrafen innehåller bestämmelser om den myndighet som är behörig att verkställa återkravet. Ett beslut om verkställande av återkrav som fattats av en nationell myndighet kan verkställas i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) och ändring i beslutet får sökas i den ordning som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Beslutet ska iakttas genast trots eventuellt ändringssökande.

Enligt ett tillkännagivande från kommissionen den 15 november 2007 om effektivare verkställande av kommissionsbeslut som ålägger medlemsstater att återkräva olagligt och oförenligt statligt stöd (2007/C272/05) ska kommissionens beslut om återkrav verkställas inom fyra månader från det att beslutet meddelades.

För att det s.k. Deggendorf-villkoret enligt den allmänna gruppundantagsförordningen ska uppfyllas, föreslås det att en skattskyldig inte ska ha rätt att göra någon sådan höjd avskrivning som avses i denna proposition, om den skattskyldige har meddelats ett sådant beslut om återkrav enligt 1 § i lagen om tillämpning av vissa av Europeiska gemenskapernas bestämmelser om statligt stöd genom vilket kommissionens beslut om återkrav av statligt stöd verkställs, och stödet inte har

återbetalats inom 4 månader från det att kommissionens beslut meddelades.

I förordningen förutsätts dessutom att det stöd som ges ska ha en stimulanseffekt. Skatteåtgärder anses ha en stimulanseffekt, om skatteförmånen enligt beskattningsåtgärden beviljas i enlighet med objektiva kriterier och utan vidare bedömningsutrymme för medlemsstaten, och om beskattningsåtgärden har antagits innan det projekt som ska understödhas har inletts. Det senare villkoret är dock inte tillämpligt på åtgärder beträffande vilka det är fråga om att en stödordning via beskattning fortgår.

Inom 20 dagar från ikraftträdandet av en stödordning som är undantagen genom förordningen, ska medlemsstaten till kommissionen överlämna en sammanfattning av uppgifterna om stödåtgärden. Uppgifterna ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och på kommissionens webbplats. I förordningen förutsätts vidare att medlemsstaten ska offentliggöra den fullständiga texten till stödordningen på Internet. Texten ska finnas tillgänglig på Internet så länge den aktuella stödåtgärden är i kraft.

5 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2009. Lagen ska tillämpas vid beskattningarna för skatteåren 2009—2011.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 17 december 1993 om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet (1262/1993) 2 § 2 mom., 2 a § 3 punkten och 8 § 2 mom., sådana de lyder, 2 § 2 mom. och 8 § 2 mom. i lag 979/2006 och 2 a § 3 punkten i lag 914/2003, och
fogas till 5 § ett nytt 3 mom. och till 8 §, sådan den lyder i nämnda lag 979/2006, ett nytt 3 mom. som följer:

2 §

Investeringar som berättigar till skattelättnad

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas även på små eller medelstora företag som bedriver näringsverksamhet och som under skatteåren 1998–2011 gör en i nämnda moment avsedd investering. För anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar får göras en i 5 § avsedd höjd avskrivning, om företaget vid utgången av skatteåret är ett litet eller medelstort företag. Vad som bestäms i detta moment tillämpas dock inte på företag inom följande branscher:

- 1) förädling av jordbruksprodukter,
- 2) tillverkning av stål eller stålrör,
- 3) framställning av konstfibrer,
- 4) tillverkning av bilar eller bildelar,
- 5) tillverkning eller reparation av fartyg, eller
- 6) utvinning av sten- eller brunkol.

3) som uppfyller kriterierna på små och medelstora företag i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmänna gruppundantagsförordningen).

5 §

Höjd avskrivning

Bestämmelsen i 1 mom. tillämpas inte, om Europeiska gemenskapernas kommission har fattat ett beslut om återkrävande av stöd som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget och den skattskyldige med stöd av detta har meddelats ett beslut om återkrav enligt 1 § i lagen om tillämpning av vissa av Europeiska gemenskapernas bestämmelser om statligt stöd (300/2001), och den skattskyldige inte har iakttagit beslutet inom fyra månader efter det att kommissionens beslut meddelades.

8 §

Ikraftträdande

2 a §

Små och medelstora företag

Med små och medelstora företag avses företag

Lagen tillämpas vid beskattningarna för skatteåren 1994–2014.

På den stödordning som avses i denna lag tillämpas den förordning av kommissionen

som avses i 2 a § 3 punkten och som offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning L214 den 9 augusti 2008.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2009.

Helsingfors den 10 oktober 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

Lag**om ändring av lagen om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 17 december 1993 om höjda avskrivningar på investeringar inom utvecklingsområdet (1262/1993) 2 § 2 mom., 2 a § 3 punkten och 8 § 2 mom., sådana de lyder, 2 § 2 mom. och 8 § 2 mom. i lag 979/2006 och 2 a § 3 punkten i lag 914/2003, och
fogas till 5 § ett nytt 3 mom. och till 8 §, sådan den lyder i nämnda lag 979/2006, ett nytt 3 mom. som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 §

2 §

*Investeringar som berättigar till skattelättnad**Investeringar som berättigar till skattelättnad*

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas även på små eller medelstora företag som bedriver näringsverksamhet och som under skatteåren 1998—2008 gör en i nämnda moment avsedd investering. För anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar får göras en i 5 § avsedd höjd avskrivning, om företaget vid utgången av skatteåret är ett litet eller medelstort företag. Vad som bestäms i detta moment tillämpas dock inte på företag inom följande branscher:

- 1) förädling av jordbruksprodukter,
- 2) tillverkning av stål eller stålrör,
- 3) framställning av konstfibrer,
- 4) tillverkning av bilar eller bildelar, eller
- 5) tillverkning eller reparation av fartyg.

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas även på små eller medelstora företag som bedriver näringsverksamhet och som under skatteåren 1998—2011 gör en i nämnda moment avsedd investering. För anskaffningsutgiften för anläggningstillgångar får göras en i 5 § avsedd höjd avskrivning, om företaget vid utgången av skatteåret är ett litet eller medelstort företag. Vad som bestäms i detta moment tillämpas dock inte på företag inom följande branscher:

- 1) förädling av jordbruksprodukter,
- 2) tillverkning av stål eller stålrör,
- 3) framställning av konstfibrer,
- 4) tillverkning av bilar eller bildelar,
- 5) tillverkning eller reparation av fartyg, *eller*
- 6) utvinning av sten- eller brunkol.

2 a §

2 a §

*Små och medelstora företag**Små och medelstora företag*

Med små och medelstora företag avses företag

Med små och medelstora företag avses företag

3) som uppfyller de kriterier som beskriver fristående företag samt övriga kriterier på ett

3) som uppfyller *kriterierna på små och medelstora företag i bilaga I till kommissio-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

litet och medelstort företag i kommissionens rekommendation 2003/361/EG om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag.

nens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (allmänna gruppundantagsförordningen).

5 §

5 §

Höjd avskrivning

Höjd avskrivning

Bestämmelsen i 1 mom. tillämpas inte, om Europeiska gemenskapernas kommission har fattat ett beslut om återkrävande av stöd som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget och den skattskyldige med stöd av detta har meddelats ett beslut om återkrav enligt 1 § i lagen om tillämpning av vissa av Europeiska gemenskapernas bestämmelser om statligt stöd (300/2001), och den skattskyldige inte har iakttagit beslutet inom fyra månader efter det att kommissionens beslut meddelades.

8 §

8 §

Ikraftträdande

Ikraftträdande

Lagen tillämpas vid beskattningarna för skatteåren 1994—2012.

Lagen tillämpas vid beskattningarna för skatteåren 1994–2014.

På den stödordning som avses i denna lag tillämpas den förordning av kommissionen som avses i 2 a § 3 punkten och som offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning L214 den 9 augusti 2008.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2009.